

Ang **MALAYANG PILIPINA** ay opisyal na babasahin ng MAKIBAKA na ililimbag apat na beses isang taon. Bukas po ang patnugutan sa anumang puna o suhestyong nais ninyong iparating. Tumatanggap din ang Malayang Pilipina ng kontribusyon sa anyo ng artikulo, balita, tula at maikling kwento. Maaari itong ipadala sa: malayangpilipina@yahoo.com

Ibagsak ang rehimeng US-Arroyo at lumahok sa digmang bayan!

Iabang sinalubong ng dumadagundong at nagngangalit na protesta ng mamamayang Pilipino si US Pres. George W. Bush, nagkandarapa naman sa paghahanda ang tutang rehimen ni Arroyo sa pagdating ng kanyang amo.

Piyesta ang pagsalubong ng tuta sa kanyang amo. Ito ang pinakamahal na piyesta sa buong kasaysayan ng Pilipinas. Gumastos ng P50M ang papet na rehimen ni Arroyo para sa pagpapaganda sa Malacanang, sa Kongreso at sa lahat ng lugar na dadaanan ng amo. Kasama dito ang pagpapahigpit ng seguridad para sa 8-oras na pananatili ni Bush at ng kanyang asawa sa bansa. Tatlong milyong piso ang ginastos para sa

renovation ng isang kwarto sa Batasang Pambansa Complex na pinwestuhan ng *US Secret Service men*. Samantala, ginawang kubeta ni US First Lady Laura Bush ang opisina ng isang mambabatas. Hindi naman nito ginamit ang mamamahaling kubeta. Sampung milyon naman ang ginastos sa pagpapaganda at pag-aayos ng seguridad sa NAIA. Ngunit lumapag naman ito sa Villamor Airbase. Sampung milyon din ang

ginastos ng Metro Manila Development Authority para lamang sa mga halamang itinanim sa gilid ng kalsadang dinaanan ni Bush. At kalahating milyong piso ang ginastos para sa hapunan ng amo at kanyang tuta.

Marangya, eskandaloso at nakakagalit na mga gastusin sa gitna ng kahirapan ng mamamayang Pilipino! Hindi na nahiya sa bonggang pagsalubong sa kanyang amo, ala-Imelda Marcos

niyang pinagdedemolis ang mga maralitang nakatira sa gilid ng Batasan dahil hindi umano sila kaiga-igayang tingnan para sa dadaang amo. Ilang daang pamilyang Pilipino na sana ang napaglaanan ng tirahan o pagkain, mga batayang pangangailangan, mula sa P50M na ginastos ng gobyerno!

Pagsusumamo ng tutang terorista sa among terorista

Ang Pilipinas ay isa lamang sa anim na bansang binisita ni Bush sa Asya, matapos ang palpak na 5th *Ministerial Meeting ng World Trade Organization (WTO)* sa Cancun, Mexico noong Setyembre 14, 2003. Tinutulan ng mga delegado ng mahihirap na bansa ang di-pantay na kalakalang pabor lamang sa mayayamang bansa na binubuo ng US, European Union at Japan. Nagbuo sila ng G-22 sa pangunguna ng Brazil, India at Tsina at ito'y bumangga sa mga patakaran ng G-7 na binubuo naman ng US, Italy, Germany, France, Britain at Japan. Dagdag na palatandaan ito na hindi na talaga uubra ang kasalukuyang iskema ng imperiyalistang globalisasyon. Nagkaroon din ng pagkakataon na maunghang ang di-makatarungang gyera ng US sa Iraq at ang pananatili nila dito. Nabigo ang palalong imperiyalistang US na muling palunukin ang buong mundo sa kaniyang mga kagustuhan.

Kaya't sa pag-ikot ni Bush sa maraming bansa, muli niyang

ilalako ang kanyang "war on terror" at globalisasyon para bigyang lunas ang naghihingalong ekonomiya ng Estados Unidos. Ito ang sadya ni Bush sa pagbisita sa Pilipinas at sa iba pang bansa sa Asya.

Samantala, hindi magkandaugaga ang "Honorary American" na si Gloria Macapagal Arroyo. Kagaya ng amo, desperado ang tuta na manatili sa kapangyarihan. Sa pagbisita ni Bush, inaasahan niyang mapabango ang kanyang rehimen mula sa umaalingasaw na baho nito. Sa gitna ng mga kaso ng korupsiyon at mga kontrobersyang bumabalot sa kanyang rehimen, higit na kailangan ni Arroyo ang suporta ni Bush upang matupad ang hangaring manatiling pangulo matapos ang eleksiyong 2004. Alam niyang ang kanyang pagpapakatuta ay gagantimpalaan ng kaniyang amo. Kaya naman, ganoon na lamang ang pagpapahalaga ng rehimen ng Arroyo sa bawat katagang lumabas sa bibig ni Bush na paborable kay Arroyo.

Ngunit para as tusong imperiyalistang US, ito ay gantimpalang may sobra-sobrang kapalit tulad ng sumusunod: ibayong pagbubukas ng tarangkahan ng bansa sa panibagong imperyalistang agresyon at mas masahol na panunupil ng papet na rehimen sa mamamayang Pilipino, lalo na sa mga demokratikong pwersa't organisasyong nagtataguyod sa pambansa demokratikong linya. Pinatingkad

ng pagbisita ni Bush ang neokolonyal na katangian ng ekonomiya at pulitika ng bansa. Pinatingkad nito ang papatinding pang-aapi at pagsasamantala ng imperyalismong US sa Pilipinas at iba pang malakolonyal na bansa.

Malinaw ang relasyon ni Bush at Gloria, si Bush ang amo at si Gloria ang tuta. Ganito na ang relasyon ng mga estado ng US at Pilipinas mula pa noong panahong kolonyal. At mananatili ito hangga't hindi naibabagsak ang kapangyarihan ng imperyalistang US at ang papet na rehimen sa bansa. Ang pagpapabagsak lamang ng kasalukuyang estado at ang pagtatayo ng lipunang sosyalista ang tanging makakapawi sa imperyalismo at ang sinusuhayan nitong pyudalismo at burukrata kapitalismo. Magagawa lamang ito sa pamamagitan ng digmang bayan na isinusulong ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP), Bagong Hukbong Bayan (BHB) at ng Pambansang Demokratikong Prente (PDP). Isang digmang bayan na aktibong nilalahukan ng kababaihan. Nakahanda ang rebolusyonaryong kilusan ng

masang kababaihan na labanan ang rehimeng US-Arroyo.

Bilang pangunahing pangkalahatang organisasyon ng rebolusyonaryong kababaihan, nananawagan ang MAKIBAKA sa mga kababaihan - mga maralitang kababaihan, mangagawa, magsasaka, vendor, labandera, mga estudyante, mga propesyunal, mga makabayan at mga progresibong kababaihan: **lumahok sa pakikibaka laban sa rehimeng US-Arroyo at labanan ang iba't**

ibang porma ng pagsasamantala, padarambong at imperyalistang pakikialam sa ating bayan. Sa gitna ng hambalos ng tumitinding atake sa ating kabuhayan at karapatan, matatag, matapang at mapangahas nating harapin ang hamon ng pakikibaka. Hindi lamang dapat palawakin at palaganapin ang mga kilos protesta hanggang sa masaklaw ang buong bansa. Higit sa lahat, patuloy na sumuporta, at lumahok, sa rebolusyonaryong pakikibaka sa

kanayunan – ang pagsulong ng rebolusyonaryong agraryo at ang pag-aarmas ng mamamayan - upang tiyak nating maidependensa natin ang ating sarili, ang ating pamilya, kabuhayan, kaligtasan at kinabukasan.

Lumahok sa digmang bayan! Isang digmang bayan na makapagpapalaya sa atin mula sa pang-aalipin at pagsasamantala ng ganid na imperyalistang US at mga lokal na kasapakat nito.

— sundan sa pahina 6

Panawagan: Suporta para sa mga taga-EV

Ang Rehiyon VIII – *Eastern Visayas (EV)* ay isa sa mga rehiyon na patuloy na nagpapakita ng paglakas ng kanilang pwersa sa armadong pakikibaka. Katunayan ay may tatlo hanggang apat na *tactical offensives* na nailunsad ito sa taong 2003.

Ang *EV* ay binubuo ng dalawang pangunahing isla ang Samar at Leyte, may 4 na pangunahing lunsod, 139 na munisipyo at 4,390 na barangay. Umaabot ng higit 8 milyon ang kaniyang populasyon. Sa kasalukuyan ay nakalatag ang Bagong Hukbong Bayan sa malaking bahagi ng kapuluan.

Sa ganitong kalawak na gawain, ang pangunahin pa rin nilang panawagan ang pagpapasampa ng mga kasama, lalung-lalo na ang mga intelektwal, sa kanilang lugar upang tumulong sa kumprehensibong gawain sa kanayunan.

Pangalawa ay suporta sa pagpaparami ng mga babasahin sa mga miyembro ng organisasyon na makakatulong sa pagpapalalim ng kanilang idolohiya. Maaaring pera, babasahin, at iba pang mga tulong materyales sa pagbibigay ng pag-aaral tulad visual aids at iba pa.

Pangatlo ay may direktang panawagan sa pagpapasulpot ng 100 pares ng damit pantaas (kamisa chino) at pantalon na *tafetta* para sa kasuuotan ng mga hukbo.

Partikular na kahilingan ng kababaihang nasa hukbo ang sanitary napkins. Bukod dito ay malugod ding tatanggapin ang anumang bagay o pera na maaaring iambag ng sinumang indibidwal na alyado o kasapi ng MAKIBAKA para sa rehiyon.

ISTANDARD NA PANGANGAILANGAN NG HUKBO

Ang pangangailangan ng mga kasama ay nag-iiba batay na rin sa iba't ibang kalagayan. Ayon sa mga kasama, ganito ang istandard na pangangailangan ng bawat kasama sa kanilang larangan.

Bawat Araw

Bigas: Isang takal para sa 2 tao
Tuyo: Isa araw-araw
Kape: Tatlong beses

Bawat Buwan

Sabon: (L) 2 ½ putol
(B) 3 putol (dahil sa regla)
Toothpaste: 25ml
Panty: 8 sa 6 na buwan
Brief: 3 sa 6 na buwan
Tsinelas: Isa sa 3 buwan
Tawas: Isa
Napkin*: Isang supot (8 piraso, Mas magastos sa sabon at ma-konsumo ang pasador_)
Sapatos: Isa sa 6 na buwan

REGULAR:

- 3 pares ng pantalon lang sa babae o lalaki.
- Suklay (minsan lang bibigyan)

Ang anumang sobra sa suplay ay iniimbak para magamit sa panahon ng *emergency*, o ipinapasa sa ibang larangan na nangangailangan.

Kababaihan, Tumungo sa Kanayunan, Makip

Mga kabaro, upang higit nating maisabuhay ang diwa ng demokratikong rebolusyong bayan, na porma ng ating pakikibaka- ang armadong pakikibaka. Lalalim at tatalas ang ating pagunawa sa rebolus

Integrasyon ang tawag sa pakikipamuhay sa Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa loob ng tatlo hang mga espesyal na programang exposyur na isang linggo para sa mga panahon ng anibersaryo ng Partido K kasamang nasa kalunsuran, sa armadong pakikibaka na siyang pangunahing porma ng pambansa demok

Bilang isang rebolusyonaryong organisasyon, programa din ng MAKIBAKA ang integrasyon at eks ang MAKIBAKA ng panawagan sa mabubuting anak ng bayan na tumungo sa kanayunan, makipamuhay at Inilalathala ng *Malayang Pilipina (MP)* ang panawagang ito, kasama ang kwento ng mga kasamang naka na bagtasin ang daan patungo sa kanayunan at makipamuhay sa masang magsasaka at sa Bagong Huk

Ka Felicity: maging pamangahas, huwag matakot

Hindi maubos-ubos ang kwento ni Ka Felicity sa pakikipagpanayam sa kanya ng MP. Kukulangin ang mga pahina ng MP kung isusulat lahat ito.

Matagal nang kumikilos sa kalunsuran si Ka Felicity, pero sa maraming kadahilanan, isa na dito ang takot, ay noong Oktubre 2002 lamang siya nakipamuhay sa isang yunit ng BHB sa Mindanao. Para mas maging handa sa unang karanasan sa BHB, nagpasya ang kanyang kolektib na sabay sila ni Ka Blue, isa pang kakolektib, sa kanilang integrasyon.

Takot at *excitement* ang matingkad na naramdaman ni Ka Felicity habang nasa biyahe. Takot dahil alam niyang ito ang pinakamataas na porma ng pakikibaka, at sa bawat minuto ay nakasalang ang buhay ng mga kasama. *Excitement* dahil sa wakas ay makikita, mararanasan at magiging bahagi siya, kahit sa

madaling panahon, ng armadong pakikibaka.

Naging bahagi sila sa maraming gawain ng yunit ng BHB na kanilang pinuntahan. Mula sa pag-oorganisa, sa mga pulong masa, mga kumperensya at maging sa pag-aayos ng mga problema ng mga kasama at ng masa. Matingkad ka kaniyang mga alaala ay ang karanasan nila sa pagdalo sa pulong ng isang tribu ng lumad. Organisado ang buong tribu mula sa mga bata hanggang sa pinakamatanda. Ang lahat nang kasapi ng tribu ay nasa pulong, babae man o lalaki, bata man o matanda, kaya walang tao sa mga bahay. Masigla din ang partisipasyon ng lahat. Alam din ng lahat ang koda o alyas ng bawat isa, pati ng mga organisasyong masa sa baryo. May isang binatilyo pa na pinuna ang kanyang tatay dahil hindi ito gumamit ng koda. Ayon kay Ka Felicity, ang pulong na kanilang nadaluhan ay larawan ng pag-iral na Gobyernong Bayan sa kanayunan. Ang tunay na gobyerno

ng mamamayan na itinatayo ng BHB sa mga pinalayang purok.

Naranasan din nila ang buhay sa kampo habang nakakumperensya ang mga kasama. Dito nakita ni Ka Felicity ang sipag at tiyaga ng Hukbo sa pag-aaral. Kahit sa ilalim lamang ng ilaw ng lampara ay nagbabasa sila at nagsusulat sa kanilang *journals* bago matulog. Karamihan sa mga hukbong ito ay mga magsasaka at mga katutubo na sa hukbo na natutong magbasa at magsulat. Kaibang-kaiba sa ilang karanasan sa lungsod na may kuryente na nga ay hindi pa rin nakapagbabasa at nag-aaral ng mga dokumento.

Ayon kay Ka Felicity, kapansin-pansin din ang bilis at sistematikong paggampan ng gawain ng mga hukbo, kahit ang personal na pag-aasikaso sa sarili. Natatawa niyang ikinuwento na silang dalawa ni Ka Blue ang pinakamatagal maligo at maglaba.

Naranasan ni Ka Felicity

— sundan sa pahina 7

amuhay at Lumahok sa Digmang Bayan!

angangailangang maranasan natin ang mamuhay sa hanay ng mga kasamang naglulunsad ng pangunahing syon. Higit tayong maaarman sa pagharap natin sa ating mga pakikibaka sa kalunsuran. ggang anim na buwan. Eksposyur naman ang tawag kung ito ay bababa sa tatlong buwan. Mayroon ding Komunista ng Pilipinas at ang BHB. Ang layunin nito ay upang mabigyan ng karanasan, lalo na ang mga patikong rebolusyon. Sa maksimum, layunin nitong hikayatin ang mga kasama na sumapi sa BHB. pposyur sa kanayunan para sa kasapian nito. Mahigit isang taon na ang nakakaraan mula nang maglabas t lumahok sa digmang bayan. Sa pag-igting ng digmang bayan, umiigting din ang panawagang ito. aranas nang makipamuhay at maging bahagi ng BHB, upang magsilbing inspirasyon sa ating mga kabaro bong Bayan.

Mga Babaing Mandirigma

Maulan sa isang kampo ng NPA (*New People's Army*), bandang Timog Luzon, nang dumating doon ang istap ng *Malayang Pilipina (MP)* isang linggo noong Agosto. May karamihan kaysa karaniwan ang dami ng babaing mandirigma sa loob ng kampo. Ngunit tumawag ng pansin ng *MP* ang dalawang kabataang dati'y aktibista ng hayag na kilusang kababaihan na ngayo'y mga Pulang mandirigma na. Kung wala silang sukbit na baril, ni hindi sila mapagkakamalang mandirigma dahil sa mahinhing magsikilos at balingkinitan lamang ang mga katawan.

Si Ka Sally ay 22 anyos, mababang panggitnang peti-burges, at di na nagtapos ng kolehiyo nang magpasyang mag-*fulltime* sa lunsod pa lamang. Layon lamang sana niya ay integrasyon sa NPA ng dalawang buwan, ngunit inabot ng tatlo, at nang ika-anim na buwan na ay

nagpasya nang sumampa. Dalawang taon na siya sa Hukbo.

Si Ka Eda naman ay 19, panggitnang peti-burges, at nang magpasya nang huwag bumalik mula sa pag-aaral ng BKP (o Batayang Kursong Pampartido) sa sonang gerilya ay tuluyan na ring sumapi sa NPA. Ilang buwan pa lamang siyang nasa Hukbo.

MP: Ano ang dahilan at pinili niyong humawak na ng armas?

Ka Sally: Nakita kong mas malaki ang maiaambag ko sa kanayunan. Sa totoo lang, mas mahirap mag-organisa sa kalunsuran, laluna sa hanay ng mga petiburges. Samantalang dito sa kanayunan, mga magsasaka na mismo ang nanghihikayat isa iyong magrebolusyon; hindi mo na sila hihikayatin pa.

Ka Eda: Ito na ang aking mundo. Hindi ko na makita ang sarili kong babalik pa sa lunsod. Dito na

rin lumaki ang aking mundo. Dito ako nakakita ng tunay na kahirapan, ng maraming mahihirap. Wala kasi akong masyadong '*expsoure*' sa batayang masa. Dito ko sila nakasalamuha at nakausap nang husto. Dito ko nakita na kailangan ang mas mataas na antas ng paglaban; walang magagawa kung sa lunsod lang.

MP: Ano ang naging reaksiyon ng inyong mga magulang, at paano niyo ito napangibabawan?

Ka Sally: Nasa lunsod pa lang ako, palagi ang paalala sa aking tapusin muna ang aking pag-aaral. Pero sa tindi ng aking pagkilos, di na ako nakakapasok sa eskwela. Hinihigpitan na rin ako sa bahay 'nun. Pero kung talagang gusto,

makakagawa ng paraan. Bandang huli, natanggap na rin ng aking mga magulang na *fulltime* na ako; ang hiling na lang nila 'wag na akong mag-*cs* (*countryside*, o kanayunan). Ilang beses din akong tinanong kung gusto kong mag-iba ng kurso o magpakabihasa na lang sa pagiging *cultural artist*, basta wag lang mag-*cs*. Pero nang makarating ako sa *cs* para mag-integ, hindi na ako bumalik. Nagpadala na lang ako ng sulat sa aking mga magulang. Pero sinubukan pa rin ng tatay ko na mabawi ako. Sumunod siya sa *cs*, sa tulong na rin ng mga kasama na pinakiusapan niya at pinagbigyan naman siya. Hiling sa akin nin tatay, umuwi lang ako, kahit isang araw lang, laluna't bertdey ng bunso kong kapatid. Sumama ako, at nang dumating ako ng bahay, iyakan. Pero hindi ako nagpapigil. Isang araw lang talaga ako, at bumalik na. Na-*realize* nina tatay na seryoso ako; nagpadala pa si tatay ng pabaon para sa mga kasama at masa.

Ka Eda: Nang pumunta ako sa *cs*, di ko talaga sinabi, kasi di naman sila papayag. Sabi ko mawawala lang ako ng isang linggo. Sumulat na lang ako sa nanay ko. Sabi ng nanay ko, magpapakamatay siya, pero tinindigan ko ang pasya ko. Nakabalik rin ako sa amin ng isang linggo; pero hindi na talaga iyon ang mundo ko.

MP: Hindi ba kayo nahirapan, laluna't mga babae kayo, sa pagsapi sa NPA?

Ka Sally: Sabi nga sa Ingles,

'*empowering*'. Unang dating mo pa lang sa Hukbo, pinapahawak ka na agad ng armas. Syempre, laluna sa patriyarkal na pamilya tulad ng sa amin, di puede iyon, panlalaki lang iyon. Medyo kinakabahan din ako, kasi lampa ako, mapapaputok ko ba talaga ito? Pero andun ang tiwala ng mga kasama sa iyo; andun na rin pati tiwala mo sa sarili.

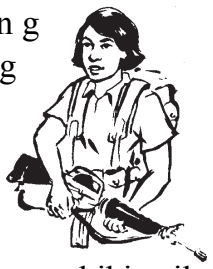
Syempre, andyan pa rin naman ang mga pagtinging "*macho*." Winawaksi iyon, tinutunggali.. Andyan minsan di ka pasasamahin sa *expansion areas*, kasi kailangan dun makilos, maliksi. O kaya naman napag-iwanan ka sa mga gawaing teknikal tulad ng paghuhugas ng pinggan o pagluluto. Pero sa *organizing*, maganda talaga na may kasamang babae. Kalakaran kasi sa baryo, halimbawa, na ang babae magpapaalam pa sa asawa bago sumapi sa isang organisasyon. O madalas, pinipigilan. E kung sa NPA nga may babae, mas dapat meron 'nun sa mga organisasyong masa.

Ka Eda: Nabago ang kalakaran na kalalakihan lang ang dapat kumuha ng panustos, laluna pag nakakampo. Syempre, mabigat na trabaho yun, kasi malayo ang lalakbayin at mabigat ang dala. Pero di dapat tingnan iyon na kompetisyon ng lakas. Kailangan sanayin ang kababaihan, at magbitbit sila kung ano ang kaya. Marami pang pwedeng gawin ang kababaihan. Wag lang maglilimit sa sarili. Kailangang mangahas na gumampan ng gawain.

M a l a k i n g bagay din na galing kami ni Ka Sally sa k i l u s a n g kababaihan, kasi ingat na ingat ang mga kasama sa mga sasabihin nila tungkol sa kababaihan.. Isa pa, hindi kami liberal. At mapangahas din kami sa mga gawain. Kaya napapataas din natin ang antas ng *gender sensitivity* sa Hukbo.

MP: Ano ang mensahe niyo sa mga kababaihan?

Ka Eda: Ang dalas nating sabihin na di natin kaya, kasi babae tayo; pero di pa talaga nasusubukan. Sa aktwal, malakas ang kaba natin, pero sa proseso uunlad din naman tayo. Sa umpisa lang mahirap, pero masasanay din tayo. Huwag matakot na maging mapangahas.

Ka Sally: Ang paglaya ng kababaihan ay nakakawing sa tunggalian ng uri. Kung nais ng kababaihang lumaya, kailangan nilang lumahok sa pagpapalaya ng buong sambayanan mula sa pagsasamantala ng mga mapang-aping uri. Isang malinaw na hamon para dito ang partisipasyon ng kababaihan sa armadong pakikibaka. Hindi dapat limitahan ang ating mga sarili, at yakapin ang pinakamataas na anyo ng sakripisyo at pakikibaka. Huwag hayaang maging sagabal ang pisikal na lakas o kakayahan, dahil malawak ang larangan ng pakikibaka. Mas higit na dapat palakasin at paunlarin ang kakayahan sa idolohiya, pulitika at organisasyon ng bawat kasama.

Kababaihan Tumungo...

mula sa pahina 4

ang buhay ng isang Hukbo, mula Lunes hanggang Linggo, 24 oras sa bawat araw. “Ito pala ang mabuhay bilang mga rebolusyonaryong hukbo. Walang *day off*, mahigpit ang disiplina sa sarili, at mahigpit ang kolektibong pamumuhay”, ani Ka Felicity. Dahil sa kanyang karanasan, nakita ni Ka Felicity ang kabuuang itsura ng paglulunsad ng rebolusyon, ang lahatang panig na latag ng rebolusyonaryong gawain.

Kumusta kaya ang takot ni Ka Felicity? “Nawawala pala ang takot kapag nandun ka na. Mahimbing nga ang tulog ko sa gabi nung nandun ako. May pagkakataon pang kahit kasama ako sa *team* ng bantay, nakakatulog ako. Syempre, mali ‘yon. Pero kampante ako, kasi alam kong nandun ang mga kasama at masa, handang umalalay kung kinakailangan. At dahil sa suporta ng malawak na masa sa kanayunan, malayo pa lang ang kaaway ay naipapaabot na nila ito sa mga kasama.”

Ka Kris: hindi hadlang ang karamdaman sa pakikipamuhay sa kanayunan

May sakit sa puso si Ka Kris, nagsimula ito noong bata pa siya. Pero hindi ito naging hadlang para sa pakikipamuhay niya sa hukbo. Disyembre 1997 unang pumasok si Ka Kris sa isa sa mga sonang gerilya sa Gitnang Luzon. Kasama niya ang apat pang

kababaihan na dadalo sa selebrasyon ng anibersaryo ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP).

Umaga sila dumating sa baryo, nagpahinga muna at nakipagkwentuhan sa magsasakang nagpatuloy sa kanila habang hinihintay nila ang kanilang sundo. Kinabukasan na ito dumating, kaya’t maaga pa lang ay naggayak na sila para lumakad. Isang mahaba at mainit na lakaran. Pero nawala ang kaba niya dahil naririnig niyang nagbibiruan pa ang mga kasamang nagsundo sa kanila. Nakuha pa nga silang pakainin ng buko sa dinaanan nilang niyugan. Sinabi pa niyang baka magalit ang may-ari ng niyog. Pero sabi nila organisado daw ang may-ari ng niyugan at sinabi sa mga kasama na kumuha lang ng buko kapag napadaan sila. Lalong naging kampante si Ka Kris.

Hapon na sila dumating sa *ublagan* ng mga kasama. *Ublagan* ang tawag nila sa mga lugar na pinagpapahingahan nila kapag hindi sila makilos o nagmu-*mobile*. Pagkatapos ng ilang minutong

pahinga, nagbigay ng oryentasyon ang kumander ng yunit. Engrande pala ang inihandang programa ng selebrasyon para sa taong ito. May ilulunsad na pag-aaral ng Lipunan at Rebolusyong Pilipino (LRP), Espesyal na Kursong Masa (ESKUM) at Maikling Kurso ng Batayang Kursong Militar (MK-BKM) ang yunit para sa mga bagong sampang hukbo. At pinapasali sila dito!

Tandang-tanda pa ni Ka Kris ang unang “*red alert*” na naranasan niya. Habang nasa kalagitnaan ng LRP, may dumating na masa. Nakita nyang naalarma ang mga hukbo. Sinabi ng instruktur na naka “*red alert*” sila dahil may kaaway na papalapit. Mabilis ang kilos ng mga kasama. Nagligpit ng gamit. Nag-order ang *Commanding Officer (CO)* na aalis sila sa *ublagan*, pero kailangang kumain muna para may lakas sila sa paglalakad. Ayaw pa sanang kumain ni Ka Kris, pero sinabi sa kanyang kailangang kumain dahil baka kinabukasan pa ulit sila makakakain.

Pagkatapos kumain, umakyat na sila sa isang burol. Naghati sa dalawang *teams* ang hukbo, ang primera at segunda. Ang primera ang *fighting unit*, samantalang sila ay naiwan sa segunda. Nakasandal lang sila sa gilid ng burol, abut-abot na ang kaba ni Ka Kris, pero nang tiningnan niya ang *CO* ng *team* nila, kalmado naman ito. Kaya nakalma din siya. Ilang oras pa, may dumating uling masa, *false*

alarm pala. Balik sila sa *ublagan*, habang nagtatawanan.

Sumali din sina Ka Kris sa MK-BKM. Kaya lang hindi na siya pinasali sa *drill* dahil hinimatay siya. Akala nila dahil sa sakit niya. Araw-araw siyang in-*acupuncture* ng mga kasama. Noong paalis na sila, saka nila nadiskubre kung bakit siya hinimatay. Hindi pa pala siya dumudumi, sa buong panahon na nandun siya. Binibiro tuloy siya ng mga kasama.

Doon na nagpasko sina Ka Kris, masaya ang salu-salo ng mga kasama sa mga dala nilang delata. Pero engrande ang handa kinabukasan, Disyembre 26 dahil anibersaryo ng Partido. May alyado na nagbigay ng baka at baboy. Maraming masa ang dumating para tumulong sa paghahanda. Nagboluntaryo sina Ka Kris na

linisin ang lulutuing papaitan. Pagbalik nila, nagtatawanan ang mga magsasaka at mga hukbo dahil hindi na papaitan ang iluluto kasi nilabahan daw nila ang mga laman-loob na sangkap sa papaitan, kaya pala ang tagal nila sa sapa. Sabi ng isang kasama gawin na lang sinampalukan, tatal marami namang puno ng sampalok. Ngunit ang pinakamatingkad na alaala ay ang pagdating ng maraming ordinaryong magsasaka na nakilahok, nakisaya, at higit sa lahat, nakiisa sa pagdiriwang ng anibersaryo ng PKP.

Pagkatapos ng anibersaryo, umalis na ang dalawang kasamahan ni Ka Kris at dalawa naman silang naiwan at doon na nagpalipas ng bagong taon. Tawa nang tawa si Ka Kris habang kinukwento sa MP na hanggang sa huling araw nila doon

ay hindi pa rin siya nakadumi.

Hindi ito ang naging huling pagpasok ni Ka Kris sa sonang gerilya. Nasundan pa ito ng maraming pagkakataon. Napatunayan ni Ka Kris na hindi hadlang ang sakit niya sa puso sa pakikipamuhay sa hukbo.

Dalawa lamang sina Ka Felicity at Ka Kris sa maraming kababaihan na nagtungo na sa kanayunan para makipamuhay sa Bagong Hukbong Bayan. Sa kanilang pagbalik sa kanya-kanyang gawain, bitbit nila ang mas malalim at mayamang karanasan na makakatulong sa kanilang pag-unlad bilang rebolusyonaryo at bilang babae. Si Ka Felicity at Ka Kris, kapwa mula sa isang institusyon o opisina ay nasa gawaing pag-oorganisa na ngayon sa batayang masa.

Ang mga salita sa ibaba ay mababasa sa mga artikulo sa isyung ito ng MP. Hanapin ang mga salitang ito sa loob ng kahon.

- terorista
- exposure
- sosyalismo
- rebolusyon
- Bush
- NDFP
- NPA
- Gloria
- tuta
- MAKIBAKA
- amo
- kanayunan
- integrasyon
- imperyalismo
- CPP
- hukbo
- kasama
- EV

T	U	T	A	M	A	K	I	B	A	K	A
E	X	P	O	S	U	R	E	M	L	X	C
R	A	K	B	G	E	S	T	U	B	A	P
O	P	E	W	L	M	H	U	K	B	O	P
R	K	D	N	O	X	G	N	A	U	B	R
I	M	P	E	R	Y	A	L	I	S	M	O
S	G	Z	V	I	D	B	U	E	H	S	B
T	H	N	P	A	M	K	A	S	A	M	A
A	M	O	H	I	L	N	D	F	P	R	K
S	O	S	Y	A	L	I	S	M	O	T	W
L	G	K	A	N	A	Y	U	N	A	N	E
M	R	E	B	O	L	U	S	Y	O	N	O
O	I	N	T	E	G	R	A	S	Y	O	N

Ang Patnugutan ng **Malayang Pilipina** ay nagpapasalamat kay Ka Kamilo para sa paglalapat ng letra at larawan.